

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนเพื่อตอบสนองต่อช่องว่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน: กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงใหม่/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน: ประเทศไทย (เชียงใหม่/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง) ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน: ประเทศไทย (เชียงใหม่/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง) ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่างกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545, หน้า 27) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความผิดพลาดสูงสุดที่ยอมให้เกิดขึ้น 5% ดังนี้

$$n = \frac{Z^2}{4E^2}$$

เมื่อ	n	=	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	Z	=	ค่าสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96
	E	=	ค่าความคลาดเคลื่อน 5%

จากการคำนวณจะได้ขนาดตัวอย่าง 385 คน และเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร จึงเพิ่มขนาดตัวอย่างอีก 215 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด 600 คน

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non - probability sampling) ดังนี้

(1) การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเจาะจงนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยว และมีความสนใจท่องเที่ยวตามเส้นทางเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน : ประเทศไทย (เชียงราย/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง)

(2) การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยกำหนดโควตา ดังนี้ (1) นักท่องเที่ยวชาวไทยในประเทศไทย (เชียงใหม่/เชียงใหม่) 100 คน (2) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย (เชียงใหม่/เชียงใหม่) 100 คน (3) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) 100 คน (4) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) 100 คน และ (5) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง) 200 คน รวมตัวอย่างทั้งหมด 600 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ขนาดตัวอย่างที่กำหนดและที่เก็บได้จริงในแต่ละประเทศ

นักท่องเที่ยว	ไทย/เชียงใหม่		ลาว/เชียงใหม่		พม่า/เชียงใหม่		จีน/เชียงใหม่	
	กำหนด	เก็บได้	กำหนด	เก็บได้	กำหนด	เก็บได้	กำหนด	เก็บได้
1. ชาวไทย	100 คน		50 คน					
2. ชาวต่างชาติ (ส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรป)	100 คน		100 คน					
3. ชาวลาว			50 คน		50 คน			50 คน
4. ชาวพม่า					50 คน			
5. ชาวจีน								50 คน
รวม	200 คน		200 คน		100 คน			100 คน

(3) การสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience sampling) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่กำหนดไว้ในข้อที่ 3.1 - 3.3 จนครบจำนวน 600 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 600 ชุด เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวัง/การรับรู้จริงต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยลักษณะคำถามเป็นแบบ Rating scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) ซึ่งกำหนดระดับคะแนนและการแปลความหมายจากระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด}-\text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ระดับคะแนน	ระดับความคาดหวัง/ การรับรู้จริง	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคาดหวัง/ การรับรู้จริง
1	น้อยที่สุด	1.00 – 1.80	น้อยที่สุด
2	น้อย	1.81 – 2.60	น้อย
3	ปานกลาง	2.61 – 3.40	ปานกลาง
4	มาก	3.41 – 4.20	มาก
5	มากที่สุด	4.21 – 5.00	มากที่สุด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคต ประกอบด้วย (1) ความตั้งใจท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต จำนวน 3 ข้อ (2) ความตั้งใจที่จะแนะนำ/บอกต่อให้กับบุคคลอื่น จำนวน 3 ข้อ โดยลักษณะคำถามเป็นแบบ Semantic differential scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) ซึ่งกำหนดระดับคะแนนและการแปลความหมายจากระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด}-\text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ระดับคะแนน	ระดับความตั้งใจท่องเที่ยวใน อนาคต (ท่องเที่ยวซ้ำ/แนะนำหรือ บอกต่อ)	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความตั้งใจท่องเที่ยวใน อนาคต (ท่องเที่ยวซ้ำ/แนะนำหรือ บอกต่อ)
1	ไม่ตั้งใจเลย/ตั้งใจน้อยที่สุด	1.00 – 1.80	น้อยที่สุด
2	ไม่ตั้งใจ/ตั้งใจน้อย	1.81 – 2.60	น้อย
3	ไม่แน่ใจ/ตั้งใจปานกลาง	2.61 – 3.40	ปานกลาง
4	ตั้งใจ/ตั้งใจมาก	3.41 – 4.20	มาก
5	ตั้งใจมาก/ตั้งใจมากที่สุด	4.21 – 5.00	มากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจ/ความประทับใจต่อกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย (1) ความสนใจ/ความประทับใจต่อกิจกรรม จำนวน 25 ข้อ (2) ความสนใจ/ความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 22 ข้อ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด มีหลายตัวเลือกให้ตอบ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จากนักท่องเที่ยว โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (Personal data) ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ครอบครัวต่อเดือน และที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิด มี 2 ตัวเลือกและหลายตัวเลือกให้ตอบ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) และเรียงลำดับ (Ordinal scale) จำนวน 7 ข้อ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยแหล่งในการรวบรวมข้อมูลมีด้วยกัน 2 แหล่งใหญ่ๆ ดังนี้

3.3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ จำนวนทั้งสิ้น 600 คน จาก 4 ประเทศ ได้แก่ (1) ในไทย/เชียงใหม่ ประกอบด้วย ชาวไทย 100 คน ชาวต่างชาติ 100 คน (2) ในลาว/หลวงพระบาง ประกอบด้วย ชาวไทย 50 คน ชาวต่างชาติ 100 คน ชาวลาว 50 คน (3) ในพม่า/เชียงใหม่ ประกอบด้วย ชาวไทย 50 คน ชาวพม่า 50 คน (4) ในจีน/สิบสองปันนา ประกอบด้วย ชาวไทย 50 คน ชาวจีน 50 คน

3.3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หนังสือทางวิชาการ บทความ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4 การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามครบตามจำนวนขนาดตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 การจัดการข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้จัดการข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ (1) ตรวจสอบจำนวนความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม (Editing) (2) ทำการลงรหัส (Coding) และนำข้อมูลต่างๆมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ในการประมวล (3) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆของแบบสอบถามและทำการทดสอบสมมติฐาน

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายถึงลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องความคาดหวัง/การรับรู้จริงต่อแหล่งท่องเที่ยว ความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคต ความสนใจ/ความประทับใจต่อกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยว ข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และข้อมูลส่วนบุคคล โดยสถิติที่ใช้ได้แก่

(1.1) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนความถี่}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

(1.2) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

(1.3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

(2) การหาคุณภาพของแบบสอบถาม ประกอบด้วย การหาความเที่ยงตรงและการหาความเชื่อมั่น ดังนี้

(2.1) การวัดความเที่ยงตรง (Validity) โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ได้แก่ ความสอดคล้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้

(2.2) การวัดความเชื่อมั่น ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามทั้งหมดไปทดลองสอบกับนักท่องเที่ยงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วคำนวณหาความเชื่อมั่นรวมโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient method) ของครอนบัก ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ (กัลยาณี วาณิชย์บัญชา, 2549, หน้า 35) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k / \text{covariance} / \text{variance}}{1 + (k - 1) \text{covariance} / \text{variance}}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนคำถาม
$\overline{\text{kcovariance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ	
$\overline{\text{variance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม	

ในการหาค่าความเชื่อมั่นตามสูตรนี้จะต้องนำคะแนนแต่ละข้อมาหาความแปรปรวนและต้องหาความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อเข้าด้วยกัน ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ส่วนที่ 1	ด้านความคาดหวังต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	.9311
ส่วนที่ 2	ด้านการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	.9587
ส่วนที่ 3	ด้านความตั้งใจท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน 5 เส้นทาง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	.8742

(2.3) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) สถิติที่ใช้

ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

(2.3.1) สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent t-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 165) สำหรับสมมติฐานข้อที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศ สถานภาพ แตกต่างกัน มีความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบนแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2544, หน้า 135) ใช้สำหรับสมมติฐานข้อที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ครัวเรือน/เดือน สัญชาติ แตกต่างกัน มีความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบนแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวในประเทศที่แตกต่างกัน ประกอบด้วย เชียงแสน (ประเทศไทย) เชียงตุง (พม่า) (เชียงรุ่ง) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงทอง) มีการ

รับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนแตกต่างกัน

ถ้าผลการทดสอบพบว่ามีความแปรปรวนของแต่ละเท่ากัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบ และถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต้องทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545, หน้า 332-333) และกรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันจะใช้สถิติ Brown-Forsythe (β) ในการทดสอบ (Hartung, 2001, p. 300)

ผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่เพื่อดูว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกันโดยใช้วิธี Dunnett's T3 (วิเชียร เกศสิงห์, 2543, หน้า 116)

(2.3.2) การวิเคราะห์แบบ Paired-Sample t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล 2 ชุด ของกลุ่มตัวอย่างแบบไม่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้สูตร Paired t-test (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545: 250) ใช้สำหรับสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังและการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนแตกต่างกัน

(2.3.3) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ใช้ทดสอบเพื่อค้นหาตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

จากสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) และตัวแปรอิสระ (X) ของประชากรจะเห็นว่า กลุ่มตัวแปรอิสระ ($\alpha + \beta_1X_1 + \beta_2X_2 + \dots + \beta_kX_k$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตามได้ส่วนหนึ่ง ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถอธิบายได้นี้เรียกว่า ค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (Error : ϵ) การวิเคราะห์เชิงถดถอยแบบพหุคูณจะเป็นการพยากรณ์หาค่าสัมประสิทธิ์ α และ β_1 จากค่าสถิติ a และ b ที่ได้จากการคำนวณโดยกลุ่มตัวอย่าง โดยหลักการวิเคราะห์ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้จะต้องเป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่ทำให้สมการดังกล่าวมีความคลาดเคลื่อนกำลังสองรวมกันน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS)

สมการถดถอยเชิงพหุคูณของประชากร

$$Y = \alpha + \beta_1X_1 + \beta_2X_2 + \dots + \beta_kX_k + \epsilon$$

สมการถดถอยเชิงพหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง

$$Y = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$$

โดยที่ X คือ ตัวแปรอิสระ
 Y คือ ตัวแปรตาม
 K คือ จำนวนตัวแปรอิสระ

เมื่อ α และ a เป็นจุดตัดแกน Y ของสมการถดถอย หรือ ค่าของ Y เมื่อให้ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีค่าเท่ากับศูนย์ ส่วน β และ b เป็นสัมประสิทธิ์ถดถอย (Partial regression coefficient) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ซึ่งหมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม (Y) เมื่อตัวแปรอิสระนั้นเปลี่ยนไป 1 หน่วย โดยตัวแปรอิสระตัวอื่นมีค่าคงที่

การวิเคราะห์เชิงถดถอยเชิงพหุคูณมีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ (1) ความผิดพลาด (Error) ต้องเป็นตัวแปรสุ่ม และมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ (2) ความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Y) ในทุกค่าของตัวแปรอิสระ (X) จะต้องเท่ากัน (3) ค่าความผิดพลาดของตัวแปรตาม (Y) แต่ละค่าเป็นอิสระกัน (4) ตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์จะต้องเป็นอิสระกัน ใช้สำหรับสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 การรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน มีอิทธิพลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน